

Pievienošanās akta 24. pantā minētais saraksts: Lietuva

1. PREČU BRĪVA APRĪTE

1. 32001 L 0082: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvā 2001/82/EK noteiktajām prasībām attiecībā uz kvalitāti, drošību un iedarbību, tādas tirdzniecības atļaujas, kas attiecībā uz sarakstā (šā pielikuma A papildinājums, ko Lietuva iesniegusi vienā valodā) norādītajiem farmācijas līdzekļiem līdz pievienošanās dienai izsniegtas saskaņā ar Lietuvas tiesību aktiem, paliek spēkā vai nu līdz laikam, kad tās tiek atjaunotas atbilstīgi *acquis* prasībām un iepriekšminētajā sarakstā noteiktiem termiņiem, vai arī līdz 2007. gada 1. janvārim, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk. Neskarot minētās direktīvas III sadaļas 4. nodaļas noteikumus, uz tirdzniecības atļaujām, kas paredzētas šajā atkāpē, neattiecas noteikumi par savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs.

2. 32001 L 0083: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvā 2001/83/EK noteiktajām prasībām attiecībā uz kvalitāti, drošību un iedarbību, tādas tirdzniecības atļaujas, kas attiecībā uz sarakstā (šā pielikuma A papildinājums, ko Lietuva iesniegusi vienā valodā) norādītajiem farmācijas līdzekļiem līdz pievienošanās dienai izsniegtas saskaņā ar Lietuvas tiesību aktiem, paliek spēkā vai nu līdz laikam, kad tās tiek atjaunotas atbilstīgi *acquis* prasībām un iepriekšminētajā sarakstā noteiktiem termiņiem, vai arī līdz 2007. gada 1. janvārim, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk. Neskarot minētās direktīvas III sadaļas 4. nodaļas noteikumus, uz tirdzniecības atļaujām, kas paredzētas šajā atkāpē, neattiecas noteikumi par savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs.

2. PERSONU PĀRVIETOŠANĀS BRĪVĪBA

Eiropas Kopienas dibināšanas līgums;

31968 L 0360: Padomes Direktīva 68/360/EEK (1968. gada 15. oktobris) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz dalībvalstu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pārvietošanos un uzturēšanos Kopienā (OV L 257, 19.10.1968., 13. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 11994 N: Akts par pievienošanās nosacījumiem un Līgumu pielāgojumiem - Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās (OV C 241, 29.8.1994., 21. lpp.);

31968 R 1612: Padomes Regula (EEK) Nr. 1612/68 (1968. gada 15. oktobris) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 31992 R 2434: Padomes 27.7.1992. Regula (EEK) Nr. 2434/92 (OV L 245, 26.8.1992., 1. lpp.);

31996 L 0071: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK (1996. gada 16. decembris) par darba ņēmēju nosūtīšanu saistībā ar pakalpojumu sniegšanu (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

1. Attiecībā uz darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas saistīta ar darba ņēmēju pagaidu pārvietošanos, kura definēta Direktīvas 96/71/EK 1. pantā, EK līguma 39. pantu un 49. panta pirmo daļu Lietuvas attiecībās ar Beļģiju, Čehijas Republiku, Dāniju, Vāciju, Igauniju, Grieķiju, Spāniju, Franciju, Īriju, Itāliju, Latviju, Luksemburgu, Ungāriju, Nīderlandi, Austriju, Poliju, Portugāli, Slovēniju, Slovākiju, Somiju, Zviedriju un Apvienoto Karalisti pilnībā piemēro, ievērojot 2. līdz 14. punktā paredzētos pārejas noteikumus.

2. Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta, pašreizējās dalībvalstis divus gadus pēc pievienošanās dienas piemēros attiecīgo valstu pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, kuri reglamentē Lietuvas pilsoņu pieeju šo valstu darba tirgiem. Pašreizējās dalībvalstis var turpināt šo pasākumu īstenošanu piecus gadus pēc pievienošanās dienas.

Lietuvas pilsoņi, kas pievienošanās dienā likumīgi strādā kādā no pašreizējām dalībvalstīm un kam uz nepārtrauktu 12 mēnešu vai ilgāku laikposmu ir likumīga pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum, saglabās pieeju attiecīgās dalībvalsts darba tirgum, bet ne citu tādu dalībvalstu darba tirgiem, kuras īsteno savus iekšējos pasākumus.

Lietuvas pilsoņiem, kam pēc pievienošanās uz nepārtrauktu 12 mēnešu vai ilgāku laikposmu ir pieeja kādas pašreizējās dalībvalsts darba tirgum, ir tādas pašas tiesības.

Iepriekš šā punkta otrajā un trešajā daļā minētie Lietuvas pilsoņi zaudē minētajās daļās paredzētās tiesības, ja viņi brīvprātīgi atstāj attiecīgās dalībvalsts darba tirgu.

Lietuvas pilsoņiem, kas kādā no pašreizējām dalībvalstīm likumīgi strādā pievienošanās dienā vai laikposmā, kad tiek īstenoti attiecīgās valsts pasākumi, un kam pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum ir uz laikposmu, kas īsāks par 12 mēnešiem, nav minēto tiesību.

3. Pirms beidzas divu gadu laikposms pēc pievienošanās dienas, Padome pārskata 2. punktā paredzēto pārejas noteikumu darbību, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu.

Pēc minētās izskatīšanas un ne vēlāk kā beidzoties divu gadu laikposmam pēc pievienošanās dienas pašreizējās dalībvalstis paziņo Komisijai, vai tās turpinās īstenot attiecīgos valstu pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, vai arī turpmāk piemēros Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu.

4. Pēc Lietuvas lūguma var veikt vienu papildu izskatīšanu. Šādā gadījumā piemēro 3. punktā izklāstīto procedūru, un izskatīšanu pabeidz sešos mēnešos pēc Lietuvas lūguma saņemšanas.
5. Dalībvalstis, kuras turpina īstenot attiecīgos valsts pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, 2. punktā minētā piecu gadu laikposma beigās var - ja pastāv nopietni darba tirgus traucējumi vai to rašanās iespēja un iepriekš paziņojot Komisijai - septiņus gadus pēc pievienošanās dienas turpināt īstenot minētos pasākumus. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu.
6. Septiņu gadu laikposmā pēc pievienošanās dienas tās dalībvalstis, kurās saskaņā ar 3., 4. vai 5. punktu attiecībā uz Lietuvas pilsoņiem piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu un kuras minētajā laikposmā Lietuvas pilsoņiem uzskaites nolūkā izsniedz darba atļaujas, minētās atļaujas izsniegs automātiski.

7. Dalībvalstis, kurās atbilstīgi 3., 4. vai 5. punktam attiecībā uz Lietuvas pilsoņiem piemēro Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. pantu, var septiņu gadu laikposmā pēc pievienošanās dienas izmantot turpmākajās šā punkta daļās izklāstītās procedūras.

Ja kādā no šā punkta pirmajā daļā minētajām dalībvalstīm ir vai ir paredzami darba tirgus traucējumi, kas varētu nopietni apdraudēt dzīves vai nodarbinātības līmeni konkrētajā reģionā vai profesijā, tad šī dalībvalsts par to informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, sniedzot visu attiecīgo informāciju. Pamatojoties uz šo informāciju, dalībvalsts var lūgt, lai Komisija nosaka, ka Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošana pilnīgi vai daļēji jāaptur, lai attiecīgajā reģionā vai profesijā atjaunotu normālo situāciju. Par piemērošanas apturēšanu, kā arī apturēšanas ilgumu un apjomu Komisija lemj vēlākais divas nedēļas pēc attiecīga lūguma saņemšanas un savu lēmumu dara zināmu Padomei. Ikviens dalībvalsts var divās nedēļās pēc dienas, ar ko datēts Komisijas lēmums, lūgt Padomi atcelt vai grozīt attiecīgo lēmumu. Par šādiem lūgumiem Padome divās nedēļās pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Steidzamos un izņēmuma gadījumos šā punkta pirmajā daļā minētā dalībvalsts var apturēt Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošanu, tūlīt pēc tam iesniedzot Komisijai pamatotu paziņojumu.

8. Kamēr atbilstīgi 2. līdz 5. punktam un 7. punktam ir apturēta Regulas EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošana, Lietuvā attiecībā uz pašreizējo dalībvalstu pilsoņiem un pašreizējās dalībvalstīs attiecībā uz Lietuvas pilsoņiem piemēro regulas 11. pantu, ņemot vērā šādus nosacījumus:

- regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kas kopā ar darba ņēmēju pievienošanās dienā likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī, pēc pievienošanās nekavējoties ir pieeja darba tirgum šajā dalībvalstī. Tas neattiecas uz tādu darba ņēmēju ģimenes locekļiem, kam pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum ir atļauta uz laikposmu līdz 12 mēnešiem;
- regulas 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuri kopā ar darba ņēmēju likumīgi dzīvo kādā dalībvalstī no dienas, kas ir pēc pievienošanās dienas, taču laikposmā, kad tiek piemēroti iepriekš izklāstītie pārejas noteikumi, ir pieeja attiecīgās dalībvalsts darba tirgum, tiklīdz viņi vismaz astoņpadsmit mēnešus ir dzīvojuši attiecīgajā dalībvalstī vai arī trešajā gadā pēc pievienošanās dienas, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk.

Šie noteikumi neskar labvēlīgākus pasākumus, ko paredz attiecīgās valsts tiesību akti vai kas izriet no divpusējiem nolīgumiem.

9. Ja dažus Direktīvas 68/360/EEK noteikumus nav iespējams nošķirt no Regulas (EEK) Nr. 1612/68 noteikumiem, kurus nepiemēro atbilstīgi 2. līdz 5., 7. un 8. punktam, tad Lietuva un pašreizējās dalībvalstis drīkst atkāpties no minētajiem noteikumiem, ciktāl tas vajadzīgs, lai piemērotu 2. līdz 5., 7. un 8. punktu.
10. Visos gadījumos, kad atbilstīgi iepriekš izklāstītajiem pārejas noteikumiem pašreizējās dalībvalstis īsteno attiecīgo valstu pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, Lietuva var paturēt spēkā ekvivalentus pasākumus attiecībā uz konkrētās dalībvalsts vai konkrēto dalībvalstu pilsoņiem.
11. Ja kāda no pašreizējām dalībvalstīm aptur Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta piemērošanu, Lietuva var attiecībā uz Čehijas Republiku, Igauniju, Latviju, Ungāriju, Poliju, Slovēniju un Slovākiju izmantot procedūras, kas izklāstītas 7. punktā. Šādos laikposmos darba atļaujas, ko Lietuva pārraudzības nolūkā izsniedz Čehijas Republikas, Igaunijas, Latvijas, Ungārijas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pilsoņiem, tiek izsniegtas automātiski.
12. Pašreizējās dalībvalstis, kas atbilstīgi 2. līdz 5. un 7. līdz 9. punktam īsteno savas valsts pasākumus, var atbilstīgi saviem tiesību aktiem noteikt plašāku pārvietošanās brīvību nekā pastāv pievienošanās dienā, tostarp paredzēt pilnīgu pieeju darba tirgum. Sākot ar trešo gadu pēc pievienošanās dienas, ikviena pašreizējā dalībvalsts, kas īsteno savas valsts pasākumus, var jebkurā laikā nolemt, ka minēto pasākumu vietā piemēros Regulas (EEK) Nr. 1612/68 1. līdz 6. panta noteikumus. Par jebkuru šādu lēmumu informē Komisiju.

13. Lai atsevišķās jutīgās pakalpojumu jomās darba tirgū novērstu nopietnus traucējumus vai šādu traucējumu rašanās iespēju, ko dažos reģionos var izraisīt transnacionāla pakalpojumu sniegšana, kā tā definēta Direktīvas 96/71/EK 1. pantā, un tiktāl, ciktāl tās atbilstīgi iepriekš izklāstītajiem pārejas noteikumiem attiecībā uz Lietuvas darba ņēmējiem īsteno savas valsts pasākumus vai pasākumus, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, Vācija un Austrija var - iepriekš par to informējot Komisiju - atkāpties no EK līguma 49. panta pirmās daļas, lai saistībā ar pakalpojumiem, kurus sniedz sabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību Lietuvā, ierobežotu tādu darba ņēmēju pagaidu pārvietošanos, kuru tiesībām strādāt Vācijā un Austrijā piemērojami šo valstu iekšējie pasākumi.

Pakalpojumu jomas, uz kurām var attiecināt minēto atkāpi, ir šādas:

– Vācijā:

Joma	NACE * kods, ja nav norādīts citādi
Būvniecība, tostarp saistītās nozares	45.1. līdz 4.; Darbības jomas, kas uzskaitītas Direktīvas 96/71/EK pielikumā
Ēku tīrīšana un uzkopšana	74.70. Ēku tīrīšana un uzkopšana
Citi pakalpojumi	74.87. Vienīgi iekštelpu tapsētāju darbība

– Austrijā:

Joma	NACE * kods, ja nav norādīts citādi
Dārzkopības pakalpojumi	01.41.
Akmens sadalīšana, apstrāde un apdare	26.7.
Metāla būvkonstrukciju un to daļu ražošana	28.11.
Būvniecība, tostarp saistītās nozares	45.1. līdz 4.; Darbības jomas, kas uzskaitītas Direktīvas 96/71/EK pielikumā
Apsardzes darbība	74.60.
Ēku tīrīšana un uzkopšana	74.70.
Mājas aprūpe	85.14.
Sociālā palīdzība un darbības bez izmitināšanas	85.32.

* NACE: skat. 31990 R 3037: Padomes Regula (EEK) Nr. 3037/90 (1990. gada 9. oktobris) par saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju Eiropas Kopienā (OV L 293, 24.10.1990., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara 32002 R 0029: Komisijas 19.12.2001. Regula (EK) Nr. 29/2002 (OV L 6, 10.1.2002., 3. lpp.).

Tiktāl, ciktāl Vācija un Austrija saskaņā ar iepriekšējām šā punkta daļām atkāpjas no EK līguma 49. panta pirmās daļas, Lietuva var veikt līdzvērtīgus pasākumus, par to iepriekš paziņojot Komisijai.

Šā punkta piemērošanas sekas nedrīkst būt tādi darba ņēmēju pagaidu pārvietošanās nosacījumi saistībā ar pakalpojumu transnacionālu sniegšanu Vācijā vai Austrijā un Lietuvā, kas būtu vairāk ierobežojoši kā nosacījumi, kuri ir spēkā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā.

14. Iepriekš 2. līdz 5. un 7. līdz 12. punktā izklāstīto noteikumu piemērošanas sekas nedrīkst būt tādi nosacījumi Lietuvas pilsoņu pieejai pašreizējo dalībvalstu darba tirgiem, kas būtu vairāk ierobežojoši kā nosacījumi, kuri ir spēkā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā.

Neskarot 1. līdz 13. punktā izklāstītos noteikumus, visos laikposmos, kad tiek īstenoti attiecīgo valstu pasākumi vai pasākumi, kas izriet no divpusējiem nolīgumiem, pašreizējās dalībvalstis saistībā ar pieeju savam darba tirgum dod priekšroku darba ņēmējiem, kas ir ES dalībvalstu pilsoņi, nevis darba ņēmējiem, kas ir trešo valstu pilsoņi.

Režīms, kuru piemēro Lietuvas migrējošiem darba ņēmējiem un viņu ģimenēm, kas likumīgi dzīvo un strādā kādā citā dalībvalstī, vai citu dalībvalstu migrējošiem darba ņēmējiem un viņu ģimenēm, kas likumīgi dzīvo un strādā Lietuvā, nedrīkst būt vairāk ierobežojošs kā tas režīms, kuru piemēro trešo valstu darba ņēmējiem, kas dzīvo un strādā attiecīgi konkrētajā dalībvalstī vai Lietuvā. Turklāt, piemērojot principu, ka priekšroka tiek dota Kopienai, režīms, kuru piemēro tādiem migrējošiem darba ņēmējiem no trešām valstīm, kas dzīvo un strādā Lietuvā, nedrīkst būt labvēlīgāks kā režīms, kuru piemēro Lietuvas pilsoņiem.

3. PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBA

1. 31994 L 0019: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 135, 31.5.1994., 5. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 94/19/EK 7. panta 1. punkta, līdz 2007. gada 31. decembrim uz Lietuvu neattiecas garantiju minimālais apjoms. Lietuva nodrošina to, ka tās noguldījumu garantiju sistēma nodrošina segumu, kas līdz 2006. gada 31. decembrim ir vismaz EUR 14 481 un laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim - vismaz EUR 17 377.

Pārejas laikā pārējās dalībvalstis saglabās tiesības apturēt savā teritorijā izveidotu Lietuvas kredītiestāžu filiāļu darbību, kamēr šādas filiāles nepievienojas oficiāli atzītai noguldījumu garantiju sistēmai attiecīgajā dalībvalstī, lai tādējādi segtu starpību starp Lietuvas garantiju apjomu un 7. panta 1. punktā minēto obligāto apjomu.

2. 31997 L 0009: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 97/9/EK 4. panta 1. punkta, līdz 2007. gada 31. decembrim uz Lietuvu neattiecas minimālais kompensācijas apjoms. Lietuva nodrošina to, ka tās ieguldītāju kompensēšanas sistēma nodrošina segumu, kas līdz 2005. gada 31. decembrim ir vismaz EUR 5 792 un laikposmā no 2006. gada 1. janvāra līdz 2007. gada 31. decembrim - vismaz EUR 11 585.

Pārejas laikā pārejās dalībvalstis saglabās tiesības apturēt savā teritorijā izveidotu Lietuvas ieguldījumu sabiedrību filiāļu darbību, kamēr šādas filiāles nepievienojas oficiāli atzītai ieguldītāju kompensēšanas sistēmai attiecīgajā dalībvalstī, lai tādējādi segtu starpību starp Lietuvas kompensācijas apjomu un 4. panta 1. punktā minēto obligāto apjomu.

4. BRĪVA KAPITĀLA APRĪTE

Līgums par Eiropas Savienību,

Eiropas Kopienas dibināšanas līgums.

Neskarot pienākumus, kas noteikti Līgumos, uz kuriem balstās Eiropas Savienība, Lietuva var septiņus gadus no pievienošanās dienas paturēt spēkā savu tiesību aktu noteikumus par lauksaimniecības zemes un mežu iegūšanu, kuri attiecas uz dalībvalstu pilsoņiem un sabiedrībām, kas izveidotas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem un kas nav reģistrētas Lietuvā, neveic uzņēmējdarbību Lietuvā un kam nav pārstāvniecību vai nodaļu Lietuvā. Attiecībā uz lauksaimniecības zemes un mežu iegūšanu dalībvalstu pilsoņiem nekādā gadījumā nedrīkst piemērot noteikumus, kas ir nelabvēlīgāki par noteikumiem, kuri ir spēkā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā, ne arī noteikumus, kuri ir vairāk ierobežojoši nekā trešo valstu pilsoņiem piemērotie noteikumi.

Uz citu dalībvalstu pilsoņiem, kas vēlas veikt uzņēmējdarbību kā pašnodarbināti zemnieki un dzīvot Lietuvā, un kas vismaz trīs gadus pēc kārtas likumīgi dzīvojuši un kā zemnieki aktīvi darbojušies Lietuvā, neattiecina šā panta iepriekšējās daļas noteikumus un jebkādas procedūras, ko neattiecina uz Lietuvas pilsoņiem.

Šo pārejas posma pasākumu vispārēju pārskatīšanu veic trešajā gadā pēc pievienošanās dienas. Šajā sakarā Komisija iesniedz ziņojumu Padomei. Padome pēc Komisijas priekšlikuma var ar vienprātīgu lēmumu saīsināt vai pārtraukt šā panta pirmajā daļā paredzēto pārejas posmu.

Ja ir pietiekami pierādījumi par to, ka pēc pārejas posma beigām būs nopietni traucējumi vai šādu traucējumu rašanās iespējamība Lietuvas lauksaimniecības zemju tirgū, Komisija pēc Lietuvas lūguma lemj par pārejas posma pagarināšanu par ne vairāk kā trim gadiem.

5. LAUKSAIMNIECĪBA

A. TIESĪBU AKTI LAUKSAIMNIECĪBAS JOMĀ

1. 31991 R 2092: Padomes Regula (EEK) Nr. 2092/91 (1991. gada 24. jūnijs) par lauksaimniecības produktu bioloģisku ražošanu un norādēm par to uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem (OV L 198, 22.7.1991., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32002 R 0473 : Komisijas 15.3.2002. Regula (EK) Nr. 473/2002 (OV L 75, 16.3.2002., 21. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2092/91 6. panta 1., 2. un 3. punkta, līdz 2006. gada 1. janvārim Lietuvā ir atļauts bioloģiskajā lauksaimniecībā lietot sēklas un veģetatīvās pavairošanas materiālus, kas nav ražoti, izmantojot bioloģiskās ražošanas metodes.

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 2092/91 6. panta 1. punkta, līdz 2006. gada 1. janvārim Lietuvā ir atļauts sertificētās bioloģiskās ražošanas dravās bišu barības produktiem lietot nebioloģisko cukuru, kas nav ražots, izmantojot bioloģiskās ražošanas metodes.

2. 31997 R 2597: Padomes Regula (EK) Nr. 2597/97 (1997. gada 18. decembris), ar ko paredz papildu noteikumus piena un piena produktu tirgus kopīgajai organizācijai attiecībā uz dzeramo pienu (OV L 351, 23.12.1997., 13. lpp.) un kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31999 R 1602 : Padomes 19.7.1999. Regula (EK) Nr. 1602/1999 (OV L 189, 22.7.1999., 43. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2597/97 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, prasības attiecībā uz tauku saturu līdz 2009. gada 1. janvārim nepiemēro dzeramajam pienam, kas ražots Lietuvā; tādējādi Lietuva var pienu ar tauku saturu 3,2 % (m/m) uzskatīt par pilnpienu un pienu ar tauku saturu vismaz 1,0 % (m/m) un lielākais 2,5 % - par pienu ar daļēji pazeminātu tauku saturu. Dzeramo pienu, kas neatbilst prasībām attiecībā uz tauku saturu, var tirgot tikai Lietuvā vai eksportēt uz kādu trešo valsti.

3. 31999 R 1254: Padomes Regula (EK) Nr. 1254/1999 (1999. gada 17. maijs) par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32001 R 2345: Komisijas 30.11.2001. Regula (EK) Nr. 2345/2001 (OV L 315, 1.12.2001., 29. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. panta f) punkta, līdz 2006. gada beigām Lietuva var tādu sugu govis, kuras uzskaitītas I pielikumā Komisijas Regulai (EK) Nr. 2342/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā Padomes Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopējo organizāciju piemērot attiecībā uz piemaksu shēmām ¹, uzskatīt par atbilstīgām piemaksai, ko saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. nodaļu piešķir par zīdītājgovīm, ja šādas govis ir lecinātas vai apsēklotas ar gaļas šķirnes bulli.

B. TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS UN FITOSANITĀRIJAS JOMĀ

I. TIESĪBU AKTI VETERINĀRIJAS JOMĀ

31964 L 0433: Padomes Direktīva 64/433/EEK par veterinārsanitārajām prasībām svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai (OV P 121, 29.7.1964, 2012 lpp., un kuru turpmāk groza un konsolidē OV L 268, 24.9.1991., 71. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 31995 L 0023: Padomes 22.6.1995. Direktīva 95/23/EK (OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.).

¹ OV L 281, 4.11.1999., 30. lpp.

31971 L 0118: Padomes Direktīva 71/118/EEK (1971. gada 15. februāris) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū (OV L 55, 8.3.1971, 23. lpp., un kuru turpmāk groza un atjaunina OV L 62, 15.3.1993., 6. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31997 L 0079: Padomes 18.12.1997. Direktīva 97/79/EK (OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.);

31977 L 0099: Padomes Direktīva 77/99/EEK (1976. gada 21. decembris) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē gaļas produktu un dažu citu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un tirdzniecību (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp., un kuru turpmāk groza un atjaunina OV L 57, 2.3.1992., 4. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31997 L 0076: Padomes 16.12.1997. Direktīva 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.);

31991 L 0493: Padomes Direktīva 91/493/EEK (1991. gada 22. jūlijs), ar ko paredz veterinārsanitārās prasības zivsaimniecības produktu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 268, 24.9.1991., 15. lpp.) un kurā jaunākos grozījumus izdara:

31997 L 0079: Padomes 18.12.1997. Direktīva 97/79/EK (OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.);

31992 L 0046: Padomes Direktīva 92/46/EEK (1992. gada 16. jūnijs), ar ko paredz veterinārsanitārās prasības attiecībā uz svaigpiena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū (OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp.) un kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31996 L 0023: Padomes 29.4.1996. Direktīva 96/23/EK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.);

31994 L 0065: Padomes Direktīva 94/65/EK (1994. gada 14. decembris), ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

- a) Strukturālās prasības, kas noteiktas Direktīvas 64/433/EEK I pielikumā, Direktīvas 71/118/EEK I pielikumā, Direktīvas 77/99/EEK A un B pielikumā, Direktīvas 89/493/EEK pielikumā, Direktīvas 92/46/EEK B pielikumā un Direktīvas 94/65/EK I pielikumā, līdz 2006. gada 31. decembrim nepiemēro attiecībā uz pielikuma B papildinājumā uzskaitītajiem Lietuvas uzņēmumiem, ņemot vērā turpmāk izklāstītos nosacījumus.
- b) Kamēr vien iepriekš a) punktā minētie uzņēmumi izmanto šā panta noteikumus, produktus, kuru izcelsme ir šajos uzņēmumos, var - neatkarīgi no dienas, kad produktu laiž tirgū - laist vienīgi vietējā tirgū vai izmantot turpmākai pārstrādei vietējos uzņēmumos, uz kuriem tāpat attiecas a) punkta noteikumi. Šie produkti jāmarķē ar īpašu veselības marķējumu.

Šādus svaigus, apstrādātus vai pārstrādātus zvejas produktus var laist vienīgi vietējā tirgū, vai arī glabāt vai turpmāk pārstrādāt tajā pašā uzņēmumā, neatkarīgi no dienas, kad produktu laiž tirgū. Svaigi, apstrādāti vai pārstrādāti zivsaimniecības produkti jāiepako un / vai jāiesaiņo tirgojamās vienībās, un uz tiem jābūt īpašam identificējošam apzīmējumam.

Punkta pirmā daļa attiecas arī uz visiem produktiem, kuru izcelsme ir integrētos gaļas ražošanas uzņēmumos, ja uz kādu šāda uzņēmuma daļu attiecas a) punkts.

Pielikuma B papildinājumā uzskaitītie piena pārstrādes uzņēmumi var saņemt svaigpiena piegādes no piena ražošanas saimniecībām, kas neatbilst Direktīvas 92/46/EEK A pielikuma IV nodaļas A daļas 1. punkta prasībām, ja šādas saimniecības ir norādītas sarakstā, ko šim nolūkam veido Lietuvas iestādes.

Piena pārstrādes uzņēmumi, uz ko neattiecas pārejas režīms, var saņemt svaigpiena piegādes no piena ražošanas saimniecībām, kas neatbilst Direktīvas 92/46/EEK A pielikuma IV nodaļas A daļas 1. punkta prasībām, ja šādas saimniecības ir norādītas šā punkta iepriekšējā daļā minētajā sarakstā un šādu svaigpienu izmanto vienīgi tāda siera ražošanai, kura nogatavināšanas laiks pārsniedz 60 dienas.

- c) Lietuva nodrošina, ka pakāpeniski tiek panākta atbilstība a) punktā minētajām struktūras prasībām, ievērojot termiņus, kas pielikuma B papildinājumā noteikti pastāvošo nepilnību novēršanai. Lietuva nodrošina, ka darbību var turpināt vienīgi tie uzņēmumi, kas līdz 2006. gada 31. decembrim ir pilnībā izpildījuši šīs prasības. Lietuva iesniedz Komisijai gada ziņojumus par attīstību, kāda panākta katrā no pielikuma B papildinājumā uzskaitītajiem uzņēmumiem, kā arī to uzņēmumu sarakstu, kas attiecīgajā gadā beiguši attiecīgo pasākumu īstenošanu.

- d) Komisija var - pirms pievienošanās un līdz 2006. gada 31. decembrim - atjaunināt a) punktā minēto pielikuma B papildinājumu, un šajā sakarā var sarakstu papildināt ar noteiktu skaitu uzņēmumu vai arī svītrot no saraksta uzņēmumus, ņemot vērā attīstību, kāda panākta pastāvošo nepilnību novēršanā, un uzraudzības procesa gaitā izdarītos secinājumus.

Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus, lai nodrošinātu iepriekš izklāstītā pārejas režīma sekmīgu piemērošanu, pieņem saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK 16. pantu, Direktīvas 71/118/EEK 21. pantu, Direktīvas 77/99/EEK 20. pantu, Direktīvas 91/493/EEK 15. pantu, Direktīvas 92/46/EEK 31. pantu un Direktīvas 94/65/EK 20. pantu.

II. TIESĪBU AKTI FITOSANITĀRIJAS JOMĀ

1. 31993 L 0085: Padomes Direktīva 93/85/EEK (1993. gada 4. oktobris) par kartupeļu gredzenpuves kontroli (OV L 259, 18.10.1993., 1. lpp.).

Lietuva var līdz 2006. gada 1. janvārim atlikt Direktīvas 93/85/EEK 7. panta 2. un 4. punkta piemērošanu. Lietuvā ražotos kartupeļu šajā laikposmā neieved pārējās dalībvalstīs.

2. 31994 R 2100: Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94 (1994. gada 27. jūlijs) par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 31995 R 2506: Padomes 25.10.1995. Regula (EK) Nr. 2506/95 (OV L 258, 28.10.1995., 3. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2100/94 14. panta 3. punkta ceturtā ievilkuma, prasība maksāt taisnīgu atlīdzību personai, kam ir Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesības, līdz 2010. gada 31. decembrim neattiecas uz Lietuvas lauksaimniekiem, kas kādu izveidotu šķirni turpina izmantot atbilstīgi 14. panta 1. punktā paredzētajai atļaujai, ja viņi jau pirms pievienošanās dienas ir bez maksas izmantojuši attiecīgo šķirni 14. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem.

6. ZIVSAIMNIECĪBA

31992 R 3760: Padomes Regula (EEK) Nr. 3760/92 (1992. gada 20. decembris), ar ko nosaka Kopienas zivsaimniecības un akvakultūras sistēmu (OV L 389, 31.12.1992., 1. lpp.) un ko groza:

- 31998 R 1181: Padomes 4.6.1998. Regula (EK) Nr. 1181/98 (OV L 164, 9.6.1998., 1. lpp.).

Regula (EEK) Nr. 3760/92 attiecas uz Lietuvu, ņemot vērā turpmāk izklāstītos īpašos noteikumus.

Attiecībā uz krājumiem, kam piemēro nozvejas limitus, Lietuvai piešķiramo Kopienas nozvejas iespēju daļu nosaka atbilstīgi turpmāk izklāstītajam, iedalot pēc sugām un zonām:

Sugas	ICES vai IBSFC zona	Lietuvas daļas (%)
Reņģes	III b, c, d ¹ , izņemot IBSFC 3. pārvaldības vienību	2,271
Brētliņas	III b, c, d ¹	5,004
Laši	III b, c, d ¹ , izņemot IBSFC 32. apakšrajonu	1,549
Mencas	III b, c, d ¹	4,684

¹ Kopienas ūdeņi

Šīs daļas izmanto, pirmo reizi Lietuvai piešķirot nozvejas iespējas atbilstīgi procedūrai, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 3760/92 8. panta 4. punktā.

Turklāt Lietuvas daļu Kopienas nozvejas iespējās *NAFO* uzraudzības apgabalā pēc Komisijas priekšlikuma noteiks Padome, lēmumu pieņemot ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz *NAFO* spēkā esošo sadalījumu laikposmā tieši pirms pievienošanās dienas.

7. TRANSPORTA POLITIKA

1. 31985 R 3821: Padomes Regula (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32002 R 1360: Komisijas 13.6.2002. Regula (EK) Nr. 1360/2002 (OV L 207, 5.8.2002., 1. lpp.).

Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 3821/85 3. panta 1. punkta, līdz 2005. gada 31. decembrim uz Lietuvu neattiecas prasība uzstādīt un izmantot reģistrācijas kontrolierīces pasažieru vai kravu autopārvadājumiem reģistrētos transportlīdzekļos, ja minētie transportlīdzekļi ražoti pirms 1987. gada un tos izmanto vienīgi iekšzemes autopārvadājumiem. Šādu transportlīdzekļu vadītāji braukšanas un atpūtas laiku reģistrē savās kontrolgrāmatiņās.

2. 31992 L 0014: Padomes Direktīva 92/14/EEK (1992. gada 2. marts) par to lidaparātu ekspluatācijas ierobežošanu, uz kuriem attiecas Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 16. pielikuma otrā izdevuma (1988.) 1. sējuma 2. nodaļas II daļa (OV L 76, 23.3.1992., 21. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32001 R 0991: Komisijas 21.5.2001. Regula (EK) Nr. 991/2001 (OV L 138, 22.5.2001., 12. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 92/14/EEK 2. panta 2. punkta, nosacījumus, kas paredzēti minētās direktīvas 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, Lietuvā līdz 2004. gada 31. decembrim nepiemēro Kauņas Starptautiskajā lidostā attiecībā uz lidaparātiem, kas reģistrēti trešās valstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un ko ekspluatē fiziskās vai juridiskās personas, kuras veic uzņēmējdarbību minētajās valstīs. Lietuva ievēros turpmāk izklāstīto grafiku, kas paredz pakāpeniski samazināt tādu lidaparātu lidojumu procentuālo īpatsvaru, kuri pārsniedz noteiktos trokšņa ierobežojumus: no 2001. gada beigu rādītāja, kas ir 80 % no veikto nosēšanos skaita, līdz 70 % 2002. gada beigās, līdz 45 % 2003. gada beigās un līdz 25 % 2004. gada beigās.

3. 31993 R 3118: Padomes 1993. gada 25. oktobra Regula (EEK) Nr. 3118/93, ar ko paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem ārvalstu pārvadātāji dalībvalstī drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus (OV L 279, 12.11.1993., 1. lpp.), un kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32002 R 0484: Eiropas Parlamenta un Padomes 1.3.2002. Regula (EK) Nr. 484/2002 (OV L 76, 19.3.2002., 1. lpp.).
- a) Atkāpjoties no Regulas (EEK) Nr. 3118/93 1. panta un līdz otrā gada beigām pēc pievienošanās dienas, Lietuvas pārvadātāji nesniedz kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus citās dalībvalstīs, un citu dalībvalstu pārvadātāji nesniedz kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus Lietuvā.

- b) Līdz otrā gada beigām pēc pievienošanās dienas dalībvalstis paziņo Komisijai par to, vai tās pagarinās minēto laikposmu par ilgākais, diviem gadiem, vai arī pēc minētā laikposma beigām tās pilnībā piemēros regulas 1. pantu. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro regulas 1. pantu. Vienīgi tie pārvadātāji, kas reģistrēti dalībvalstīs, uz kurām attiecas regulas 1. pants, drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus pārējās dalībvalstīs, uz kurām attiecas 1. pants.
- c) Ja kravu iekšzemes autopārvadājumu tirgū pastāv nozīmīgi traucējumi vai šādu traucējumu risks, dalībvalstis, uz kurām atbilstīgi šā dokumenta b) punktam neattiecas regulas 1. pants, līdz ceturta gada beigām pēc pievienošanās dienas paziņo Komisijai par to, vai tās pagarinās minēto laikposmu par ilgākais vienu gadu, vai arī pēc minētā laikposma beigām tās pilnībā piemēros regulas 1. pantu. Ja šāds paziņojums netiek sniegts, piemēro regulas 1. pantu. Vienīgi tie pārvadātāji, kas reģistrēti dalībvalstīs, uz kurām attiecas regulas 1. pants, drīkst sniegt kravu iekšzemes autopārvadājumu pakalpojumus pārējās dalībvalstīs, uz kurām attiecas 1. pants.
- d) Kamēr regulas 1. pants pilnībā neattiecas uz visām dalībvalstīm, tās dalībvalstis, uz kurām atbilstīgi šā dokumenta b) vai c) punktam attiecas regulas 1. pants, var izmantot turpmāk izklāstīto procedūru.

Ja kādā no šā punkta iepriekšējā daļā minētajām dalībvalstīm pastāv nozīmīgi tirgus vai tā daļas traucējumi, ko izraisa vai pastiprina kabotāža, piemēram, piedāvājums būtiski pārsniedz pieprasījumu, vai arī ir apdraudēta daudzu kravu autopārvadājumu uzņēmumu finansiālā stabilitāte vai pastāvēšana, attiecīgā dalībvalsts informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par šo stāvokli un sniedz tām visu attiecīgo informāciju. Pamatojoties uz šo informāciju, attiecīgā dalībvalsts var lūgt Komisiju pilnīgi vai daļēji apturēt regulas 1. panta piemērošanu, lai atjaunotu parasto stāvokli.

Pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts sniegtajām ziņām, Komisija pārbauda stāvokli un viena mēneša laikā pēc lūguma saņemšanas lemj par vajadzību paredzēt aizsardzības pasākumus. Piemēro procedūru, kas paredzēta regulas 7. panta 3. punkta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā, kā arī minētā panta 4., 5. un 6. punktā.

Steidzamos un izņēmuma gadījumos šā punkta pirmajā daļā minētā dalībvalsts var apturēt regulas 1. panta piemērošanu, tūlīt pēc tam iesniedzot Komisijai pamatotu paziņojumu.

e) Kamēr atbilstīgi šā dokumenta a) līdz c) punktam nepiemēro regulas 1. pantu, dalībvalstis var regulēt piekļuvi kravu iekšzemes autopārvadājumu tirgum, pakāpeniski palielinot savstarpēji izsniegto kabotāžas atļauju skaitu saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem. Minētie pasākumi var paredzēt arī pilnīgas liberalizācijas iespēju.

f) Šā dokumenta a) līdz d) punkta piemērošanas iznācumā piekļuve kravu iekšzemes autopārvadājumu tirgum nedrīkst būt vairāk ierobežojoša kā Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā.

4. 31996 L 0026: Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/26/EK par atļaušanu kravu autopārvadātājiem un pasažieru autopārvadātājiem veikt profesionālo darbību un par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošo dokumentu savstarpēju atzīšanu, lai veicinātu šo pārvadātāju tiesības veikt uzņēmējdarbību iekšzemes un starptautisko autopārvadājumu nozarē (OV L 124, 23.5.1996., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31998 L 0076: Padomes 1.10.1998. Direktīva 98/76/EK (OV L 277, 14.10.1998., 17. lpp.).

Līdz 2006. gada 31. decembrim Direktīvas 96/26/EK 3. panta 3. punkta c) apakšpunktu Lietuvā nepiemēro attiecībā uz pārvadājumu uzņēmumiem, kas nodarbojas vienīgi ar kravu un pasažieru iekšzemes autopārvadājumiem.

Šo uzņēmumu pieejamais kapitāls un rezerves pakāpeniski un atbilstīgi turpmāk izklāstītajai sistēmai sasniedz minimālos apjomus, kas noteikti iepriekšminētajā pantā:

- no 2004. gada 1. janvāra uzņēmuma pieejamajam kapitālam un rezervēm ir jābūt vismaz EUR 3000 uz katru izmantoto transportlīdzekli vai EUR 150 uz uzņēmuma izmantoto kravu pārvadāšanas transportlīdzekļu maksimālās atļautās masas katru tonnu, vai EUR 150 uz katru sēdvietu pasažieru pārvadāšanas transportlīdzekļos, ko izmanto uzņēmums, attiecīgi izvēloties mazāko summu;
- no 2005. gada 1. janvāra uzņēmuma pieejamajam kapitālam un rezervēm ir jābūt vismaz EUR 5000 uz katru transportlīdzekli.

8. NODOKĻU POLITIKA

1. 31977 L 0388: Padomes Sestā direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

- 32002 L 0038: Padomes 7.5.2002. Direktīva 2002/38/EK (OV L 128, 15.5.2002., 41. lpp.).

Piemērojot Direktīvas 77/388/EEK 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu, Lietuva var saglabāt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa pasažieru starptautiskajiem pārvadājumiem, kas minēti direktīvas F pielikuma 17. punktā, kamēr nav izpildīts direktīvas 28. panta 4. punktā izklāstītais nosacījums vai kamēr tādu pašu atbrīvojumu piemēro kāda no pašreizējām dalībvalstīm, atkarībā no tā, kurš termiņš beidzas agrāk.

2. 31992 L 0079: Padomes Direktīva 92/79/EEK (1992. gada 19. oktobris) par nodokļu saskaņošanu cigaretēm (OV L 316, 31.10.1992., 8. lpp.), kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 32002 L 0010: Padomes 12.2.2002. Direktīva 2002/10/EK (OV L 46, 16.2.2002., 26. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 92/79/EEK 2. panta 1. punkta, Lietuva var līdz 2009. gada 31. decembrim atlikt vispārējā minimālā akcīzes nodokļa uzlikšanu mazumtirdzniecības cenai (iekļaujot visus nodokļus) cigaretēm vispieprasītākajā cenu kategorijā, ar nosacījumu, ka šajā laikposmā Lietuva pakāpeniski pielāgo savas akcīzes nodokļa likmes vispārējam minimālajam akcīzes nodoklim, kas paredzēts direktīvā.

Neskarot 8. pantu Padomes Direktīvā 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību ¹, un informējot Komisiju, dalībvalstis var laikā, kamēr tiek piemērota iepriekš paredzētā atkāpe, attiecībā uz cigaretēm, ko attiecīgajās valstīs varētu ievest no Lietuvas, papildus nemaksājot akcīzes nodokli, saglabāt tādus pašus kvantitatīvos ierobežojumus, kādi tiek piemēroti ievēšanai no trešām valstīm. Dalībvalstis, kas izmanto šādu iespēju, var veikt vajadzīgās pārbaudes, ar nosacījumu, ka šādas pārbaudes neiespaido iekšējā tirgus pareizu darbību.

9. ENERĢĒTIKA

31968 L 0414: Padomes Direktīva 68/414/EEK (1968. gada 20. decembris), ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un / vai naftas produktu obligātas rezerves (OV L 308, 23.12.1968., 14. lpp.) un kurā jaunākos grozījumus izdara:

– 31998 L 0093: Padomes 14.12.98. Direktīva 98/93/EK (OV L 358, 31.12.1998., 100. lpp.).

¹ OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp., direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/47/EK (OV L 193, 29.7.2000., 73. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 68/414/EEK 1. panta 1. punkta, līdz 2009. gada 31. decembrim uz Lietuvu neattiecas naftas produktu obligātās rezerves apjoms. Lietuva nodrošina, ka tās naftas produktu obligātās rezerves apjoms katrai 2. pantā uzskaitītajai naftas produktu kategorijai ir 1. panta 1. punktā definētais dienas vidējais patēriņš valstī vismaz šādam dienu skaitam:

- līdz pievienošanās dienai - 49 dienām;
- līdz 2004. gada 31. decembrim - 56 dienām;
- līdz 2005. gada 31. decembrim - 63 dienām;
- līdz 2006. gada 31. decembrim - 69 dienām;
- līdz 2007. gada 31. decembrim - 76 dienām;
- līdz 2008. gada 31. decembrim - 83 dienām;
- līdz 2009. gada 31. decembrim - 90 dienām.

10. VIDE

A. GAISA KVALITĀTE

31994 L 0063: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/63/EK (1994. gada 20. decembris) par kontroli attiecībā uz gaistošu organisko savienojumu (GOS) emisiju, ko rada benzīna glabāšana un nosūtīšana no termināliem uz degvielas uzpildes stacijām (OV L 365, 31.12.1994., 24. lpp.).

1. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 3. panta un I pielikuma, prasības, kas noteiktas attiecībā uz esošajām glabāšanas iekārtām terminālos, Lietuvā līdz 2007. gada 31. decembrim nepiemēro glabāšanas iekārtām, kuru apgrozījums ir 50 000 tonnu/gadā vai mazāks.
2. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 4. panta un II pielikuma, prasības, kas noteiktas attiecībā uz iekraušanu esošajos pārvietojamos konteineros un izkraušanu no tiem terminālos, Lietuvā līdz 2007. gada 31. decembrim nepiemēro 12 termināliem, kuru apgrozījums ir 150 000 tonnu/gadā vai mazāks.
3. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 5. panta, prasības, kas noteiktas attiecībā uz esošajiem pārvietojamiem konteineriem terminālos, Lietuvā līdz 2005. gada 31. decembrim nepiemēro 140 autocisternām un 1900 cisternvagoniem.
4. Atkāpjoties no Direktīvas 94/63/EK 6. panta un III pielikuma, prasības, kas noteiktas attiecībā uz iekraušanu esošajās glabāšanas iekārtās degvielas uzpildes stacijās, Lietuvā līdz 2007. gada 31. decembrim nepiemēro degvielas uzpildes stacijām, kuru apgrozījums ir 1000 tonnu/gadā vai mazāks.

B. ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANA

31994 L 0062: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 94/62/EK 6. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, Lietuva nodrošinās to, ka līdz 2006. gada 31. decembrim tiek sasniegti attiecībā uz turpmāk norādītajiem iepakojuma materiāliem paredzētie mērķi reģenerācijas un pārstrādes jomā, ievērojot turpmāk paredzētos starpposma mērķus:

- plastmasas pārstrāde: līdz pievienošanās dienai - 10 % un 2004. gadā - 15 % no svara;
- metāla pārstrāde: līdz pievienošanās dienai - 10 % un 2004. gadā - 15 % no svara;
- kopējais pārstrādes apjoms: 2004. gadā - vismaz 25 % no svara;
- kopējais reģenerācijas apjoms: līdz pievienošanās dienai - 21 %, 2004. gadā - 32 % un 2005. gadā - 37 % no svara.

C. ŪDENS KVALITĀTE

31991 L 0271: Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.), ko groza:

- 31998 L 0015: Komisijas 27.2.1998. Direktīva 98/15/EK (OV L 67, 7.3.1998., 29. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 91/271/EEK 3., 4. panta un 5. panta 2. punkta un atbilstīgi turpmāk paredzētajam starpposma mērķim, Lietuvā līdz 2009. gada 31. decembrim pilnībā nepiemēro prasības attiecībā uz komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmām un attīrīšanu:

- attiecībā uz aglomerācijām, kuru iedzīvotāju skaits ir lielāks par 10 000, atbilstību direktīvas 4. pantam un 5. panta 2. punktam nodrošina līdz 2007. gada 31. decembrim.

D. RŪPNIECISKĀ PIESĀRŅOJUMA KONTROLE UN RISKA PĀRVALDĪBA

32001 L 0080: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām (OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp.).

Atkāpjoties no Direktīvas 2001/80/EK 4. panta 3. punkta, kā arī IV un VI pielikuma A daļas, sēra dioksīda slāpekļa oksīdu emisijas robežvērtības līdz 2015. gada 31. decembrim Lietuvā nepiemēro attiecībā uz Viļņas kombinēto siltuma un elektroenerģijas ražošanas uzņēmumu CHP-3, Kauņas kombinēto siltuma un elektroenerģijas ražošanas uzņēmumu un Mažeikų kombinēto siltuma un elektroenerģijas ražošanas uzņēmumu.

Šajā pārejas laikposmā kopapjoms sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu emisijas, kas saistītas ar elektroenerģijas ražošanu Lietuvas termoelektrostacijā, Viļņas kombinētajā siltuma un elektroenerģijas ražošanas uzņēmumā CHP-3, Kauņas kombinētajā siltuma un elektroenerģijas ražošanas uzņēmumā un Mažeikų kombinētajā siltuma un elektroenerģijas ražošanas uzņēmumā (neņemot vērā siltumenerģijas ražošanu un citus emisiju avotus), nepārsniedz šādas robežvērtības:

- 2005: 28 300 tonnas SO₂ / gadā 4 600 tonnas NO_x / gadā
- 2008: 21 500 tonnas SO₂ / gadā 5 000 tonnas NO_x / gadā
- 2010: 30 500 tonnas SO₂ / gadā 10 500 tonnas NO_x / gadā
- 2012: 29 000 tonnas SO₂ / gadā 10 800 tonnas NO_x / gadā

Līdz 2007. gada 1. janvārim un tad līdz 2012. gada 1. janvārim Lietuva iesniedz Komisijai atjauninātu plānu, tostarp ieguldījumu plānu, atlikušo neatbilstīgo iekārtu pakāpeniskai pielāgošanai, skaidri norādot konkrētus posmus *acquis* piemērošanai. ES ņem vērā to, ka paredzamā vispārējā ekonomikas attīstība Lietuvā, no tās izrietošās iespējas turpmākus ieguldījumus finansēt pirms plānotajiem termiņiem un paredzamās pārmaiņas enerģētikas nozarē ļaus arī turpmāk samazināt emisiju uz vienu saražotās elektroenerģijas vienību. Tādēļ ES ņem vērā, ka šiem plāniem būtu jānodrošina emisijas turpmāka samazināšana līdz līmenim, kas ir nozīmīgi mazāks par iepriekš izklāstītajiem starpposma mērķiem, jo īpaši attiecībā uz emisiju laikposmā no 2012. gada līdz 2015. gadam.

Ja Komisija, jo īpaši ņemot vērā iespaidu uz vidi un vajadzību samazināt pārejas pasākumu izraisītos konkurences traucējumus iekšējā tirgū, konstatē to, ka šie plāni nav pietiekami noteikto mērķu sasniegšanai, tā informē Lietuvu. Turpmākajos trīs mēnešos Lietuva paziņo pasākumus, ko tā veikusi, lai sasniegtu minētos mērķus. Ja Komisija pēc tam, apspriežoties ar dalībvalstīm, konstatē to, ka šie pasākumi nav pietiekami noteikto mērķu sasniegšanai, tā sāk pārkāpuma procedūru, kā paredzēts EK līguma 226. pantā.